

Bývalý ekonom Světové banky varuje: Skutečné náklady Net Zero jsou před veřejností utajeny

infokuryr.cz/n/2024/03/09/byvaly-ekonom-svetove-banky-varuje-skutecne-naklady-net-zero-jsou-pred-verejnosti-utajeny/

Zkrachovalá Británie bez elektřiny, kde je stlačován rostoucí počet chudých, kde otevřené hranice kladou neúnosný tlak na veřejné výdaje a služby, kde bohatí bohatnou tím, že se spoléhají na silně dotované bílé slony energetického průmyslu – a kde ti starší vzpomínají na staré dobré časy sedmdesátých let. Není to přesně tak, jak to říká profesor Gordon Hughes ve své vynikající nové zprávě, která rozebírá čísla energetických přechodů kolektivistického projektu Net Zero, ale čtení mezi řádky by mohlo být považováno za výstižné shrnutí.

Šílenství Net Zero je každým dnem jasnější. Představa, že uhlovodíky – přírodní zdroj všudypřítomný v moderní průmyslové společnosti, od léků po spolehlivou energii – by mohly být vyřazeny za méně než 30 let, je směšná. Profesor Hughes ve své zprávě, kterou zveřejnila Global Warming Policy Foundation, zkoumá přechod od uhlovodíků k „zeleným“ technologiím, jako je vítr a slunce. Zapomeňte na všechna politicky inspirovaná nízká čísla přechodu, navrhuje. Dívám se na vás, Výbor pro změnu klimatu. Nové investice nutné pro přechod budou v příštích 20 letech představovat minimálně 5 procent hrubého domácího produktu, možná i více než 7,5 procenta. Gordon Hughes je bývalý ekonom Světové banky a profesor ekonomie na University of Edinburgh.

Neexistuje žádný způsob, jak si půjčit takovou astronomickou částku, řekl Hughes, a jediný schůdný způsob, jak získat peníze na nové investice, je pokles soukromé spotřeby za dvě desetiletí až o 10 procent. „**K takovému šoku došlo pouze v době války v minulém století, a i to ne déle než deset let**“, řekl Hughes.

Nedávné průzkumy v USA ukázaly, že ochota většiny občanů platit za Net Zero je stěžejší než drobné v jejich kapse. „Závazek k energetickému přechodu je klasickým ‚luxusním přesvědčením‘, kterého se drží především ti, kteří se mají tak dobře, že si nedělají starosti s náklady... Ve skutečnosti jsou alespoň někteří z těch, kteří nejvíce podporují energetickou transformaci, ti, kteří očekávají, že budou mít prospěch z obchodních příležitostí.“ Posledním bodem mohl Hughes odkazovat na nedávné aktivity vycházející mediální hvězdy Dalea Vince (dosavadní dotace na větrnou energii ve výši 110 milionů liber).

Politici někdy blouzní o průkopnické roli, kterou evropské země zaujímají, pokud jde o Net Zero. Hughes poukazuje na to, že lídři v Číně a Indii nejsou hloupi. „Je nepravděpodobné, že byste mohli někoho přesvědčit tím, že budete mluvit o cílech, které jsou zjevně nedosažitelné a mohly by být ekonomicky zruinující, ačkoli většina z nich bude příliš zdvořilá, aby to řekla,“ poznamenal.

Lord Frost ve své předmluvě poukázal na iluzorní svět, ve kterém žijí zastánci Net Zero, kteří tvrdí, že náklady magicky klesnou, že se prostě vymyslí nové technologie a vše bude financovat slibovaný zelený růst. „Nikdy však neposkytnou žádné důkazy na podporu těchto tvrzení – a tam, kde můžeme jejich tvrzení otestovat, například na skutečných nákladech na větrnou energii, vidíme, že k těmto snížením nákladů prostě nedochází,“ řekl.

Pokud jde o imigraci, Hughes poznamenává, že britská populace roste každý rok o 1 %. Poznamenává, že 4 % HDP musí být každý rok investována do nového kapitálu (nikoli náhradního kapitálu) na hlavu. Nic z toho se samozřejmě nevynakládá a kapitál na hlavu rychle klesá. „Pouhé zachování kapitálu na hlavu bude vyžadovat částku investice ekvivalentní té, která se rovná investici do energetického přechodu,“ vysvětluje.

Jediným reálným způsobem, jak financovat enormní částky potřebné pro přechod na nulovou energii, je omezit domácí spotřebu, tedy učinit již tak těžce zkoušené chudé ještě chudšími tím, že je připravíme o jejich poslední luxus (stará auta, levná jezdi do zahraničí, maso). Je možné, že se v politických kruzích začíná prosazovat záblesk reality, protože opoziční Labour Party „bojovala“ a opustila svůj zelený program s ročním ročním 28 miliard liber. „Jednoznačně dospěli k závěru, že není možné prodat zvýšení daní takového rozsahu neochotným voličům,“ řekl. Ve skutečnosti byly částky v plánu labouristů pouze pětinou odhadovaných nákladů na přechod.

Každá budoucí vláda, která se bude chtít vydat cestou nulového salda, se bude muset rozhodnout omezit veřejné služby a uvalit drastické škrty v rozpočtech. Netřeba dodávat, že obyvatelstvo si tyto skutečnosti téměř neuvědomuje. Hughes poznamenává, že voliči neprojeví žádné známky toho, že by byli ochotni nést náklady s tím spojené. „Zatím jim bylo řečeno, že je potřeba malý nebo žádný kompromis a že technologie magicky všechno vyřeší.

*

Chris Morrison je environmentální redaktor Daily Sceptic.